

DÄASTEARMEE AMETLIK HÄÄLEKANDJA EESTIS

SÕJAHÜÜD

EDWARD HIGGINS, KINDRAL

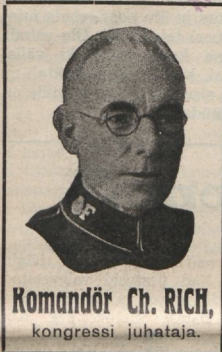
WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

ALFRED LOCKYER, DIVIISI KOMANDÖR

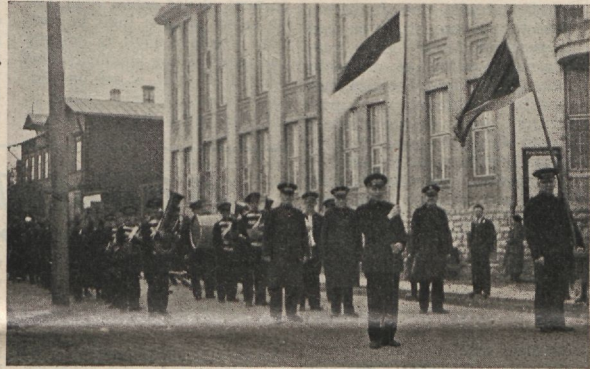
Nr. 59

Juuni 1934

6. aastakäik

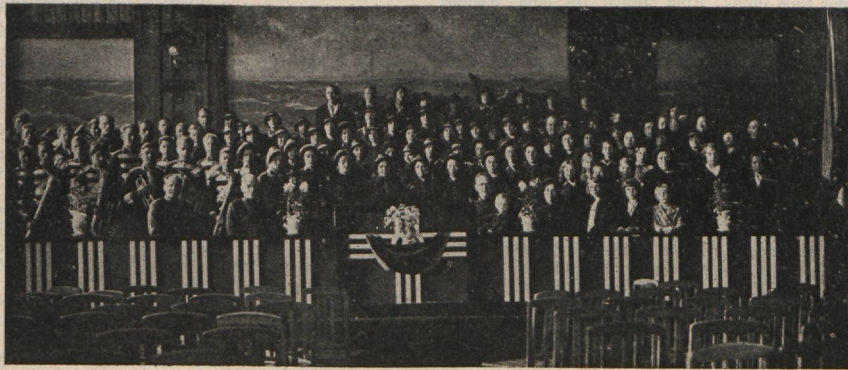
Komandör Ch. RICH, kongressi juhataja.

7-da aasta kongress 1934.
▼
Vaata 7. lhk.!

Ülal: Rongikäigu algus Soome staabiorkestriga.
Kõrval: Vabaõhu koosolek Kadriorus.
All: Kongressi külalised ja Eesti salvatsioonistid.

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London,
101 Queen Victoria Street.
Diviisi Pääkorter, Riga,
Kenina iela 32 dz. 3-a.

Ametlikke teateid.

Käsutusi.

Kapt. BLEES — Tallinn 2. J. O.
Ltn. TENNEN — Assistent.
Ltn. EIMANN — Tallinn 3. J. O.
Ltn. PANSO — Assistent.
Ltn. BERNADT — Tartu J. O.
Ltn. HEINONEN — Assistent.
Ltn. MUUL — Eelposti ohvitseriks.
Ltn. MUUSEKANT — Eritise teenistuse ohvitseriks.
Ltn. MATVEUS — Assistent Tallinn 1.
Envo BAKUL — Assistent Tallinn 1.

Ümberpaigutusi.

Kapten SALMINEN — Tallinna 2. korpuselt Soome.
Ltn. HEINONEN — Soomest Tartu korpusse assistendiks.

A. W. LOCKYER,
diviisi komandör.

Juhi märkmeid.

KINDRAL JA PROUA HIG-GINS lahkuvad oma kõrgelt ja auvääriliselt kohalt, silmas pidades Kindrali tervist. Ametist lahkumine sünnib 10. novembril. Täielik ülevaade sellest on 5. leheküljel.

Komandör RICH läks tagasi Rootsimaa, olles juhatanud väga edukaid kongressi koosolekuid Lätis ja Eestis. Komandör sai väga häa mulje Eesti seltsilistest vahvast salvatsioonist ja ta usub Päästearmee suurt tulevikku siin maal. Meie tänane Jumalat koosolekute eest, mida komandör RICH juhataas.

SOOME STAABIORKESTER lõpetas oma pika küllaskäigu meie diviisis, teenides meid suurepäraselt, ja nad võtavad vastu meie südamlikkult tänu nende muusika ja laulu eest oma küllaskäigu ajal.

Ülaltoodud KÄSUTUSED ja ümberpaigutused on aset leidnud, samuti ka tervituskoosolekud. Paluge Jumalat, et Ta õnnistaks kõiki ohvitseride nende utel kohtadel.

TALLINNA III KORPUS Suur-Pärnu mnt. 44 avati 29. mail. Saal oli tungivalt rahvast täis. Jumal õnnistagu tööd selles Tallinna osas.

USK JUMALASSE.

Mitte ainult Tema ilmutusse, mida tajume oma piiratud võimega.

USKMATUS kiindub nähtavasse. Usk kiindub nägemisesse. Järjekuldselt need, kes ei ela usus, peavad elama nägemises; teiste sõnadega, nad peavad elama ja arvestama mitte ainult Jumalaga, vaid ka sellega, milles Ta ennast imutab. Vastavalt sellele järgneb, et kui meie usk on tugev, siis meie toetume Jumala olemasolule, kuigi pilved ja pimedus seda katavad. Ning vastupidi, kui meie usk on nõrk, meie vajame nähtavaid, käega katsutavaid asju.

Loomulikud tendentsid.

Ja kui uskmatust iseloomustab inimesi nende asepõlvaste olemises, siis on loomulik, et nad selles olukorras otsivad nähtavaid ilmutusi. On tõsi, et inimeke ka oma uuendamata seisukorras sageli avaldab kahtlust oma võrdumise üle Jumalast ning soovib uuendada ühendust Temaga; kuid esiteks tahab ta teada, mis Jumal on. Meie tunnustame, et see on õige ja peab nii olema. Kuid raskus seisab selles, et uskmatat inimesel on liig vähe usaldust Jumala tundmise, kes pole nähtav ega käegakatsutav. Teiste sõnadega, nagu juba tähendasime, ta vajab ilmutusi.

Hingedes, mis pole tõsiselt ega täiesti andunud Jumalale, leidub samuti selle kalduvuse jäänuseid. Vana ja moodne ajalugu tõestab seda külluses. Sellest ei jaktu, et Jumal tegi imesid ja saatis prohvetid valvavalt ajal; ja Ta ilmus Siinai pilvedes ja põlevas põõsas kõrves. Uskmatat mees püüab see vaid vanaaja mäletusena; see on muutunud ajalooliseks, kuna see oli ilmutus nägemisele ja mitte usule. Ja ikka veel vaatavad inimesed mitmesuguses suunas, otsides märki — mõnd põlevat põõsast, tulist vankrilt, templi kivide varisemist, taevasse avanemist, kus ilmuks Jumal nähtaval inimlikul kujul; igakuis on siin mõjutatud oma koonidest ja kujutab enesele Kristuse tulemist oma viisil ning ajal.

Kahtlemata on olemas ka ilmutusi Jumalast, ehk teiste sõnadega ilmutusi, mis on seoses Jumalaga, mis tõestavad Ta olemasolu ja Tema iseloomustusi. Kuid Jumal ise oma olemise tähtsuse ei või olla ilmutatud. On täiesti arusaadav, et piiratu ei suuda iial mõista Lõpmatut. Olgu tähendatud, et Jumal imutab ennast niipalju, kui palju inimene on võimeline vastu võtma ilmutusi. Kuid see on vaid üks märk või tõendus Jumalast, kuna avastamata jäävad kõrgema

Edaspised teated ltn. MUULI ja ltn. MUUSEKANTI töö kohta toome järgmistest numbrites uutes käsutustes.

Ma palun, et Jumal jätkaks õnnistada meie tõdelt Eestis, ja et usu päästmine Issandas Jeesuses Kristuses ulataks igasse südamesse.

sed ja sügavused nende vahel. See on ilmutus sellest, mida piiratud inimene võib tajuda; kuid pole ilmutus sellest, mis käib üle tajuvuse.

Sellepärast ütleme meie, et pole ilmutust, mis ei nõuaks oma mõistmiseks teataval määral usu põhimõtteid. Väljaspool jumalust, kõik pühad olevalised, milline ka poleks nende seisus ja nimi, elavad samal viisil. Usk on sama vajaline inglil ja seravimil siseleule, nagu ka lunastatud patusele siin maailmas. Nad näevad edaspidi, et see on tõsi; kuid nende nägemise võime ja teadmise vahel, kui suur see ka

poleks, on siiski üks ammutamata valdkond, määratu suur tundmata maa, maa, kuhu pole iial tunginud inglil meel ja millesse ometi tungib usk.

Ela usus!

Vaadates asjale sellest küljest, ei suuda meie väljendada sõnadega usu väärtust. Ja kui kõik olevalised, inglil sama hästi kui inimesed, peaksid elama sel teel, tähendab vaid usus, ja seda nüüd ning igavesti, siis oleks hädaohtlik igasugune teine elamine viis. Saatan mõistis selle igatsuse iseloomu ja põhimõtteid, kui ta ütles Eevale: „Sinu silmad avanevad, ja sa oled kui jumal, tundes hea ja kurja vahet.“ Rahuldused siis sellega, et on olemas asju Jumalast, mida ei taju inimese meel. Sellepärast elu usus ja ära soovi elada mingisugusel teisel teel. Ole valmis nägema kustuvat kõiki välisvalgusi, kui aga Jumal jätab su hinge sisemise valguse, mida on usk süüdanud.

Päästebonett.

KOGE MUS.

TULIN võõrana lõunapoolesele ossa töötama. Olin süüal võõras ja ühel päälõunail talvisel pimedal ajal kõndides üksinda oli mul suur igatsus minna kuskile hääse seltkonda ja inimeste juurde. Olin kuumis noor — umbes 20-aastane. Mind huvitasis kõige rohkem vaimulikud koosolekud; huvi usulisile asjale oli istutatud minusse juba siis, kui olen alles väike poisike. Ajalehes, mis ilmus kaks korda nädalas, otsisin kohta koosolekute kuulutamise järele. Pühapäeval oli kerge minna kirikusse ja vaimulikele koosolekuile, kuid äripäevil ei olnud võimalik neist ossa võtta. Aga siis ühel teisipäeval oli kirjutatud, et Päästearmee on koosolek. Olin nii noor ja võõras, et ei teadnud, kus asub Päästearmee saal. Mulle räägiti, et see asub kuskil linnaserval. Võtsin oma sunna sinna poole, kuid selle asemel, et minna õigele teele, läksin vastusunas ja jõudsin kuskile kaugele linnaossa. Tulin väikesele kõrvalisele teele ja peatusin süül. Otsustasin peaaegu jätta otsimise ja jätkata seda järgmisel päeval päevalvalgel, siis võiksin minna teisel korral koosolekule Armeesse.

Kuid korraga näen kaht daami, kes mööduvad minust. Mõlemad on tumedais riides, mida nägin üsna selgesti, sest valgus laternast paistis otse neile. Mõlemad läksid vihmavarju alla, kuna sadas kangesti vihma. Ja äkki nägin, et nad käisid päästebonettil.

„Ha, ha!“ ütlesin rahuldustundega. Need on daamid Päästearmee, ja nüüd ma leian küll teid sinna. Nüüd ma jälginis neid. Läksin vaikselt ja ettevaatlikult,

nii et nad ei märkaks, et jälgin neid. Nad peatusid valgustatud ruumide juures ja läksid sinna sisse. Ootasin natuke aeg. Kui läksin väikesse sooja ruumi, olid kõik pingid tühjad. Kaks daami, keda jälginis, võtsid oma koha platvormil. Iial saalis oli paar sõdurit, kes jutlesid ühetisega. Võtsin endale koha viimisel pingil, soovides, et oleks olnud veel mõni pink kaugemal seinas ääres. Kõik vaatasid minule, aga ma olin sel korral nii arg ja tagasihoidlik. Siis tulid veel mõned sisse, nad olid päätkulajad nagu minagi. Mul oli häa meel, sest nad istusid paar pinki minu ette. Kaks sõdurit istusid esimesele pingile ja kaks daami valmistasid laulu väljandemisele. Väike daamike juhataas koosolekut. Ma ei mäleta enam laule ega teksti, mida adjutant rääkis, aga kõik oli nagu sihitud minule.

Väga liigutatult lahkusin saalist viimase laulu lõpul, peaaegu kindlas otsuses, mitte tulla enam. Iga päev kuni pühapäeva õhtuni olin eneses väga äritatud. Pidin minema jälle Päästearmee. Saal oli täidetud inimestega. Adjutandi kõne oli nagu valmistatud ainult minule sel õhtul. Aga Jumal andis mulle sel õhtul armu ja jõudu anda ennast tervelt Temale kõigi inimeste nähes.

Aeg on möödunud, kuid mälestused sest imelisest kohtamisest Päästearmee daamidega tumedal talveõhtul elavad veel minu meeles. Kas see ei olnud päästebonett, mis juhatas mind mu tuleviku igavesele õnnele ja häälle saatusele?

PIIBLI NURK

Kurjuse tuli.

„Vaata, mis suure metsa süütab pisuke tuli põlema!”

Jaak. 3:5.

SEE kirjakoht kõneleb keelest kui väikesest tules, mis sageli tekitab suure kahjutule, kuid seda võib tarvitada palju üldisemas mõttes. See on tõde tegelikult kui ka sõnaliselt. Näib olevat üks Jumala seadusi, et asjad peavad olema väikesed ja tähtsusetud oma alguses. Ja sellepärast võib käesolevat teksti tema laiemas ulatuses tarvitada kirjeldades kasvamise seadust hääde kui ka kurjade asjade kohta.

Kõikidel asjadel peab olema väike algus. Puutivi, mis meie esivanemate poolt algelise kirvega tühjaks rajatud, nii et sellest sai midagi paaditaolist, on kõigi meie toredaimate reisilaevadete esisa. Metslase väike punutud onn on meie majade ja losside esivanem.

Mõistuse arengus maksavad samad seadused. Kõik meie suure teadlased on alanud aabitsaga, ja kõik suured muusikamehed hakkasid harjutama algelist helireedelit.

Nõnda on lugu ka hääduse arenguga. Lihtne häätegu on seemneiva sarnane, mis on istutatud maapinda. Korduva külvamise ja niitmise katab ta põlde kuldse viljaga. Kodud vaestele kasvavad välja lahkest mõttest. Hää naine on kõige väärtuslikum asi kogu maailmas. Jeesuse mõju, kui Ta mängis Naatsareti tänavail, oli väike tuli, kuid see kasvab ja areneb, kuni kõitis terve maailma tähelepanu.

Kuid kirjakoht kõneleb eriti kurjuse hävitavast jõust; on olemas mitmesuguseid põhjusi, miks kurjuse väike tuli toob õnnetusi.

1. Sellepärast, et iga patt — ka kõige väiksem — hävitab parima, mis on meie sees. Paljud inimesed annaksid kõik võimaliku, et tagasi saada, mis nad olid lästena. Raskus on selles, et inimesed nii sageli keelduvad uskumast väikese patu hävitavat mõju enne kui on liig hilja.

(Järg 4. veerul.)

EMADELE JA KODULE

LILIA ORUST.

Kirj. proua adj. Catherine Baird.

○ MA isa aias leidsin pruuni, kortsunud sibula, millel ei näinud olevat mingit otstarvet. Kuid ühel päeval pärast vihma oli sündinud imelik muutus. Sibul oli puhkenud valgeks õieks, mille võrno sära kiirgas kaugele.

Kui vaatlesin teisi taimi, mis olid kannatanud tormi käes ja siis puhast sirget liilat, näis ta kõnelevat mulle Temast, keda kutsutakse „Oru liiliaks!”.

Loodusteadlased ütlevad meile, et kui tark mees kirjutas „Mina olen Saaroni roos ja oru liilia,” siis tähendas ta punast lille, mida kutsutakse anemookiks. See liil kasvab külluses Saaroni viljakail legendikel, ja kuigi ta oli võlu, siiski ei võinud teda võrrelda Temaga, kes tuli kuninglikus ehtes, kuid ei elanud rahu ja külluse maal.

Kuid Aarumi liilia, ämarate orgude ja soode lill, on nagu laul Jeesusest. Oo, väike pruun sibul, milline au sulle, et sinust võrsub selline tore õis, just nagu Petlemm oli väike Juuda tuhandete seas, ometi oli ta paik, millest öeldi: „Sinust tule mulle Israeli valitseja!”

Aarumi liilia ei kasva üksik viljakas mullas, vaid ka rabades, kaunites aedades, triiphoonetes ja lilleäri aknaid. Ta on ilusaim ehk pulmapidul ja kaunim ihu surnuvoodil.

Vaeste ja üksildaste südameis.

Samuti asub Kristus vaeste ja üksildaste südameis pagana maailma ja kultuurriikides, kui ka aadlike südameis.

Liilia lihtsus on ta väljapaistvamaid iseloomustusi, just nagu Kristuse lihtsus oli ta silmapaistev omadus. Liilia pole ehitatud toredate rõivadega ega kiit- te teiste lilledel üksteiselt konnast. Päästja ei tulnud kunin- gama, vaid lapsukesena; mitte lossi, vaid söime, hära ja eesli puhkepaiga lähedale.

Ta töötas puusepa pingil tavaliise töölisena, ometi oli Ta parim oma aja töötõetaja. Ta täitis lihtsat ülesannet erikord- sel viisil. Temasugust jutlus- tajat pole maailm ennem näi- nud. Ta väljendused olid nii selged, et Ta kuulajad ei tarvit- senud olla teadlased. Harima- tuim mõistis Teda, ja õpetatuim ei võinud lugeda Ta väljendusi rumalaks.

Ta isik on meile selge ja arusa- adav. Ta elu oli läbipaistev oma otsekohesuses, ja Ta teod kõnelesid selgelt Ta iseloomust. See ei tähenda veel, et Kristusel polnud au ega austust. Mõned ütlevad, et sellepärast, et Ta kõndis kõneles ja söi tõlmerite ja patustega, polnud Tal au ega austust. Tõsi on, et Päästja

liikus õelate keskel, kuid Ta ei laskunud iial nende kõlblisele tasemele.

Ükski ei saa eitada liilia puh- tust. Näib imelikuna, et taim, mis kasvab mustuse ja pori keskel, säilitab erakordse puh- tuse. Kasvades triiphoones eraldatud teistest taimetest po- leks see imestustäratav.

Põhimõtte ja eesmärgi puhtus.

See puhtus keset porist ümb- rust tuletab jälle meelde Jeesu- se iseloomu. Ta jättis isamaja ja tuli maailma, kus valitses südame mustus inimlaste seas. Ta oli oma Isa esindaja ja sel- lena liikus ta inimlaste seas, kuigi kandis inimeste riideid, ja kohanes nende kommetega. Kuid ta õpetas ja põhimõtted jäid muutmata ning puhtaks.

Jatkuvat juhtisid Kristuse sõnad, teod ja kogu elu Jumala- le, kellest Ta oli osa. Ta kuulu- tas inimesi tõsiõiasja, mis on püsitud tänapäevani ja on tões- tatud miljonite verespestud pa- tuste poolt. Imeline mõte — kõik inimesed võivad olla puh- tad, nagu Tema on puhas! Ja puhtad just keset ümbritsevat mustust ning pori.

Öeldakse, et Himalaia mäge- de kõrgeim tipp on nii kõrge, et ei vihm ega niu lumuda teda. samuti ka mitte tolm ega must- tus. Teadlased ütlevad, et kui kinnitada valge lehekülge kõr- geima punkti külge, jääb ta seal alati puhtaks.

Nii peame elama meie, kellel on osa Kristuse iseloomust, ja vaadates alla maailma askelduse- le, ebapuhkusele ning kisa-kirale, imestame, kuidas rahuldus kord selline elu ka meid.

Kurjuse tuli.

(AIGUS 1. veerul.)

2. Sellepärast, et — kõige- päält väike — patt levib nagu tuli. Ta ei piirdu paigaga, kui ta lahti puhkes, ükski ei või patustada teisteles kahju tege- mata. Ja sageli patt levib kau- gale ja mõjutab kõiki, keda meie kohtame.

3. Sellepärast, et pattu, kui ta on kord pääsenud valla, on raske hävitada. Kui kiustatud inimene teeb halba, arvame kuulvat sosinat: „üks ainus kord.” Ja meie mõtleme, et selles on vaid väike viga, tehke halba „üks ainus kord.” See on väike tuli. Kuid paljud inimesed leiavad oma suureks kurvatus- seks, et teha halba „üks ainus kord” tähendas nulle seda teha väga sageli. „Üks ainus klaas” on sageli viinud inimesi joodiku libedale teele.

Ainus tark tegu tulega on, seda hoida temale määratud tõelises kohas; ja kui tuli on kurjuse tuli, siis on tema õige koht igatahes täiesti väljaspool inimeste südameid.

Minu naine.

Kirjutatud keegi mees.

TA armastab Jumalat, palvet, vaeseid ja mind. Vältimuse poolest korralik ja viisakas ning hääde kom- metega.

Kannatlik kõigis kodustes ja perekonna toimetustes. Vara ülestõusja; võib ise valmistada lastele riideid ja toitu ning olla täpne oma perekonnaga ja perekonna palvetes.

Ühiküü, kuid mitte liig kallis keetja ning omab praktilist tead- mist paremaist ja odavamaist toiduainest.

Hää majapidaja, kes hoiab ennast hästi oma sissetulekute pii- rides; ei tee võlga ega anna laenule raha.

Naine, kes näeb ette ning valmistab „mustale päevale”, kind- lustades iga perekonnaliiget; paneb igal nädalal kõrvale raha küt- teks ja teisteks tarvidusteks.

Täpne kõigis oma asjades, isäranis söögiajaga, kui tulen oma töölt; täpne oma isiklikes tavaliistes toimetustes.

Süsteemaatiline ja korralik igas oma toimetuses perikonna hääks.

Lahke naabritele, sõbralik võõrastele.

Hää terviseiga, tehke oma parimat selle alalhoidmiseks ja are- nemiseks.

Ei sega ennast kunagi teiste inimeste toimetusse.

**Proua komandör
Mary Booth-Tucker
ause ülendatud**

7. mail kutsuti koju ja ülen-
dati ause proua komandör Ma-
ry Booth-Tucker Londonis. Teda
tundsid Eesti salvatsioonistid
hästi, kuna ta 1930. aastal ühes
oma abikaasa, nüüd ka koju-
läinud komandöri Booth-Tucke-
riga külastasid Eestit kui India
misjonärid. Proua komandör oli
juba ametist ära astunud ja
elas Londonis. Järglised Issan-
da kutsele, läks ta järele oma
abikaasale. Mary Booth-Tuck-
er oli üks Asutaja tütreid. Tema
surn äratas suurt tähelepa-
nu Inglismaal.

Pr. komandöri M. Booth-
Tuckeri matusetalitust juhatas
kindral Higgins neljapäeval, 10.
mail Kongressi hoones Londonis.
Matusetalituse koosolek
peeti India värvide all ja auval-
vuriteks olid ohvitserid, kes
riietatud safran-kollasesse mis-
jonäriürüüsse. Võtsid osa mitmed
vanemad ohvitserid, nagu proua
Mapp, proua Booth-Hellberg,
komandör Whatmore j. t. Rah-
vusvaheline staabiorkester saatis
üldlaulu.

KINDRAL kõneles oma esi-
mesest kohtamisest pr. kom.
Booth-Tuckeriga. Sellest on
möödnud 47 aastat. Mary oli
siis noor, haritud naine. Kui
Armee sai tema vaimliseks koda-
duks, asus ta selle võtlusesse.
Ta oli salvatsioonist, kes ei koh-
kunud tagasi raskuste eest. Ta
oli ka hääl kõneleja. Enne oma
abiellumist oli ta silmapaistval
kohal Armees juhtimises, ja kom-
andör Booth-Tuckeri naisena
jatkas oma tegevust Jumala
ning ligemiste häaks. Ta oli vii-
mas ajani Armees naisjuhtide
esirinnas. Steeni taga oli ta
fjuuks ning tegevuseks oma ka-
dunud abikaasale Oma Issanda
ja õpetaja järelkäijana peab te-
ma eeskujut meid vaimustama.

Riietatuna India riidesse, tu-
letas pr. komandör Blowers
meelde pr. Booth-Tuckeri, vast-
abiellunu esimest reisi Indiasse.
Ta tahtis olla eht indulane ja
kanda vastavat riietust. Nad
juhatasid üheskoos sõjakälke
linnades ja küladel, kuna proua
Booth-Tuckeri vaim ja mõju on
suureks mälestuseks tänapäe-
valel Indias.

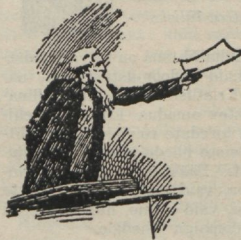
Lahkunu viimne sõnum oli:
„Kui sa lähed läbi surmajõe,
tahan mina sinuga olla.”

Muldäsiangitamine oli Abney
Parzi kalmistul, kus juhatas kom-
andör Jeffries. Viimast korda
tervitati kadunud päikese-
paistel roheliste puude keskel,
ja tema põrm anti üle mullale,
tema misionivaim aga hõluis
kõigi kohal, vaim, mis nüüd
kroonitud auga.

Kuidas saada ärkamist

Kirjutanud
Päästarmee Asutaja

Kindral William Booth oli üks jõurikkamaid hingede-
voitjaid meie ajal. Tema suure süidide ja Jumalale täielise
andumuse tagajärjeks oli Päästarmee — iseenesest juba
ärkamisliikumise — ellukutumine. Tema vaimustuse ja ees-
kuju läbi oleme meie kui tema järglased õppinud kõike,
mida võib õppida hingedepäästmise inimlikust küljest. Sel-
les artiklis Asutaja kõneleb ülesandest, mis on Jumalal kui
ka inimesel täita ärkamise saamiseks.

KAS mul on õigus oletades,
et teie südames, minu
seltsilised, on tärnanud soov är-
kamise järele? Võib-olla on ala-
nud õnnistatud hingedepäästmise
töö, ja koosolekuil ruumis kui
ka väljas teie laulate taevastest
voogudest ja puhastavatest vihm-
adest. Kui nii, siis tänu Jum-
malale! Aga kui mitte, ma loo-
dan, et teie igatsete selle järele.

Oh, ärkamise rõõm! Kahtle-
mata on peagu kõik minu õnne-
likumad eluaegjargud veedetud
jumaliku ärkamise tagajärgede
keskel. Jumal saatku teile sam-
asugust rõõmu! Kuidas võik-
site saada niisuguse jumaliku
õnnistuse oma korpuses? Seda
ma tahan teile näidata.

Kõige päält tahan teile meel-
de tuletada tõde, et
ärkamine on Püha Vaimu töö.
Algusest lõpuni on Jumal see,
kes päästab. Kui teil on mõni
tugev mõjutus, mis liigutab teie
ümber jumalatuhte südameid ja
tahet; kui teie olete paljuid puu-
dutanud nende süütuudmisele;
kui teil on ridadesse juurde tul-
nud palju mehi, naisi ja lapsi,
ja kui teie sõdurite hingedes on
lõkkele löönud tuli armastuses
Jumala ja inimeste vastu, siis
siinbib see Püha Vaimu väe
läbi.

Jumalale lähemale tulek on
see, mida teie soovite. Tema on
teie arstirohi. Kas teie ei kuule
Päästjat ütlemas teile, nagu ta
ütles oma jüngeritele: „Teid
peab ristitama Püha
Vaimuga”? Ja kas Ta ei
täitnud oma tõotust nendele?
Ta ei eelista isikuid. Ta tahab
korda saata sedasama ka teiega.
Sellepärast, seltsilised, laulge
usus:

Elia Jumal, vasta melle,
Saada tuld!
Ja aita meid ka valmis olla,
Saada tuld!
Kõik patujäljed põleta.
Su aust, meil osa anna ka.
Me palve päale vasta Sa!
Saada tuld!

Komandör Rich kõneleb vabaõhukoosolekul Kadriorns.

**KONGRESSI
PILTE.**

Kuid ärkamine tuleb ka ju-
malarahva palvete ja tegevuse
kaudu. Olen alati rõhutanud, et

päästmine on Jumala ja ini-
meste ühine töö.

Ta on valinud meid ja annud
meile suure au, olla Tema kaas-
töölised selles taevaalkus üles-
andes. Milline imeline alandlik-
kus! Kuidas meie saaksime Teda
selle eest tänada? Oh tänage
Teda rohkem ja rohkem!
Aga sel ajal, kui kiidate Teda
eesõiguste eest, olla Tema kaas-
töölise, pidagem mees kohus-
tust, mis on saanud teile osaks,
ja seda kõigest jõust.

Kui siis teie soovite ärkamist
oma korpuses, on teil midagi te-
ha, enne kui teil on õigus seda
vastu võtta. Jumal ei käsi teid
teha Tema tööd. Teie ei saakski
seda teha, kui ka katsuksite.
Kuid Tema käsib teid teha oma
tööd. Seda teie võite teha. Lu-
bage mind selitada, milles see
seisab.

Esiteks, teie peate ära tundma
oma vajadusi.

Kuidas teie peate tulema sel-
lele äratundmisele? Avage oma
silmaid ja vaadake endi ümber,
ja see, mida näete, on küllalada-
ne, et läbi puurida ja sulatada
kivist südant.

Kas pole mõned teie seltsili-
sed külmad ja üksikõksed —
paljud neist on südame poolest
pisut ära langenud? Kui kurb!
Kas pole mõned teie koosole-
kud vähese osavõtuga, sest rah-
vus viibib joogikohtades, või lõ-
bustuspaikadel, või jälle viites
oma aega laisklemisega?

Kas pole enam rahvast teie
ümber käimas hukatuse teel?
Oh, mu Jumal! Kuidas näete
neid kord jälle viimsel kohtu-
päeval?

Kas pole vaeste hulki, õnne-
tuid äralangenuid teie uste taga
või elamas teie ruumide varjus?
Oh mõtelge, mida nad kord olid,
— mis neist oleks võinud saada
— ja mis nad on nüüd! Vaada-
ke kõigile neile asjadele — suu-
relle valgele troonile — ülestõus-
vaile surnuile — taeva aupais-
tele ja põrgu piinadele — kuni
teie pää muutub uimaseks ja
teie süda murdub, ja teie võite
nutta sureva maailma üle; ja
siis tulete äratundmisele, et va-
jate ärkamist, või surete ping-
gutuses selle saamiseks.

Teiseks, peate nägema ärkamise
võimalusi oma korpuses.

Meie seas on rohkesti inimesi,
kes võivad raskuseta uskuda
suuri äratusliikumisi, vägevaid
väge ja vaimu puhanguid teis-
tes korpustes, kes aga on täis
kahtlust, et seesama ärkamine
ja vaim võib tulla ka nende oma
korpusesse. Sellepärast peab
olema usku, et Püha Vaim tuleb
teie juurde, või teie ei taha pal-

(Järg 5. lhk.)

Rahvusvahelisi teateid.

KINDRAL juhatab Briti teritooriumi kongressi Londoni Kristall Palees 23. juunil. Osa võtavad Staabiülem, rahvusvahelised komandörid, Briti komandör, 50,000 salvatsioonisti, 3,500 muusikanti, 1,500 lauljat jne.

Komandör Evangeline Booth, kes mõõdnud kuude jooksul oli eemal tegevusest, on jälle asunud Armeed juhatamisele Ühendriikides. Tema tervituskooles New Yorgi I korpuses oli vaimustusriikas.

Komandör Alfred G. Cunningham juhatab Taevamine mispuha suuri koosolekuid Prantsuse Schweitsi salvatsioonistidele Lausanne'is. Suured rahvahulgad võtsid osa. Ka juhatab komandör koosolekuid Zürichis, kus päeva jooksul põlvitasid 158 otsijat. Samal ajal oli Staabiülem Saksa Schweitsis juhatamas koosolekuid.

Islandi aastakongressi juhatab juunikuul alul komandör Karl Larsson, Norra territooriumi juhataja.

AAFRIKA. Esimene ohvriartari jumalateenistus. Major Copp kirjutab oma külaskäigust Ollolapalemi külla, kus korpused on tuntud mitmel aastal kui üks kõvemaid töövälju. „Küllastasin seda korpust ja pidasin koosolekuid, kus oli enam kogunud rahvast kui olen näinud kunagi enne selles paigas. Kõik võtsid südamlukult osa koosolekust. Seltsilised töid oma eneseärasalgamise ohvri altarile. See oli esimene kord, kui peeti siin korpuses sarnast koosolekut. Koosoleku lõpul üle 100 mehe ja naise põlvitasid kahestsümpingil.“

BRASILIA. Meie kuuleme Petropoli korpusest kellestki noorest seltsilisest, kes vammutati hiljuti sõduriks. Enne kui ta kirjutas alla oma sõjaartiklitele, võttis ta need kaasa oma töökohtale, palus oma kaaslasil andestada temale ta mineviku ja halba ülalpidamist, luges neile sõjaartikleid ja kirjutasi neile alla kõikide nähes. Nüüd tunnevad teda kõik kui salvatsioonisti.

Nekrut Barreto-Neves korpusest tunnistab järgmist: „Tänuandes Jumalale olen iga kord rõõmus tunnistades Temast. Oles 16-aastane andsin oma ihu ja vaimu ilmalikele kaduvalle lõbudele. Mul oli kunstnikuloonus, sellepärast kaldusin tantsule ja minust sai ameti poolest kuulul pianist baarides, tantsu-osalongides jne. — paikades, kus kurjus õitseb. Harjusin selle eluga ja varsti allusin joomisele, minust sai jooma-ori. Sarnase-

Kindral

lahkub ametist novembris.

KOOSKÖLAS Päästearmeed põhiseadusega, andis Kindral 1. mail 1934. a. Staabiülemale järgmise ametliku teate:

Komandör Henry W. Mapp, Päästearmeed Staabiülem, London.

Vastuvalt Päästearmeed seadusele aastast 1931, annan siin juures teada, et minu otsus on lahkuda erru Päästearmeed Kindrali kohalt, arvates eloleva novembrikuu 10. päevast.

EDWARD J. HIGGINS (allkiri).

Käesolevas „Sõjahüüsus“ avaldatud ära kiri minu ametist lahkumise teadaandest Staabiülemale ühenduses seaduse nõuetega, võib vast äratada lootust, et ma ütleksin selle tähtsa samu kohta rohkem kui seda võimaldavad ametliku teadaande sõnad.

Paljud mäletavad, et kui 1929. a. veebruaris mulle ette-

kohta, ja see sai mulle põhjuseks ametist lahkuda käesoleva aasta lõpul.

Need read pole jumalagajatu võimaluseks. Seda võib teha hiljem. Kuid ma soovin, et salvatsioonistid igas maailmas osas paluksid, et meie Taevane Isa jätkaks Armeed juhtimist teenimise radadel, millel ta on marsinud tänapäevani. Mingem eda-

panek tehti ülemnõukogu poolt, vastu võtta juhi koha järglasena kojuläänud Kindral Bramwell Boothile, teatasin ma, seda kõrget au vastu võttes, et ma selles ametis ei ole kauem kui oma 70-da sünnipäevani.

Sellest otsusest ma ei loobunud, kuigi mõne kuu eest suur hulk Armeed juhte üle maailma palusid mind seda tööd jätkata üle tähendatud aja. Ma andsin selle küsimuse hoolikale ja palves järelekaalumisele, kuid pärast nõupidamist kahe väga tähtsa Londoni arstiga minu tervise suhtes, pidin vastu võtma nende otsuse minu tervise

si oma tööga igas korpuses, igas asutuses, igas meie tegevusharu, ja maailm nähku järgnevate kuude jooksul, et meie oleneme Jumalast, mitte inimesest. Tema tahab, ma olen kindel, eeloleval ajal anda võimaluse üle Juhi valikuks, kes tahab Tema juhatusel viia Armeed ikka suurematele võidutegudele.

Proua Higgins ühineb minuiga, tervitades salvatsiooniste kõikjal. Meie usk tulevikku on tugev ja kõikumatu.

*EDWARD J. HIGGINS
(allkiri).*

na olin mitu aastat kurvatuks ja mureks oma vanematele. Mingsugune abinõu minu päästmiseks ei aidanud. Ühel päeval istudes akna juures nägin imelisel riietatud kogu inimesi. Sääli oli Päästearmeel! Nende viisirikad laulud olid kutse Jumalalt. Tugevasti mõjutatuna läksin nende saali, kus kutsuti

kõiki, et kogeda Jumala valgust ja tõe. Tundsin, et mu hing kistis selle poole. Minu võimalus oli jõudnud... Kristus päästis mind! Nüüd võin öelda vaimustusega, et mõõdnud kaheksa kuu jooksul olen leidnud oma õnnistegijas sarnast rõõmu, mida ma pole tunnud kunagi enne.“

Võite olla kindel

Et halb tege pöördub tagasi selle tegijale. Mees, kellest Israeli pojad küsisid leiba, oli vend, keda nad olid orjaks müinud. Kui Jaakob tuli tagasi Kaanani pärast kahekümneaastast äraolekut, oli Eesav esimene mees, keda ta kohtas.

Et hää tege samuti tuleb tagasi. Jonatani lahkus Taaveti vastu tasuta mitmevõrdselt Mefiboseitile. Kimmam sai suure au osaliseks Parsilai lahkuse pärast Onesimus pühendati Paulusele Roomas, ja soovitati armuks Viilemonile Kolossuses. Josepiti soovitas Vaaraole keldriteenrite ülevaataja, kellele ta oli vanglas üles näidanud lahkust.

Et hää ümbrus ei või hoida patu eest. Aadam patustas Eedeni aias. Juudas oli üks apostleid. Saatan langes ära taevast. Taavet, valitud kuningas, langes tagasi pattudesse ikka ja jälle. Peetrus, kalju, pidi rasket häda tunda oma läbikatsumistes.

Kuidas saada ärkamist.

(Aigus 4. lhk.)

vetada ja vaeva näha ega enast salata, et see ärkamine tuleks teile.

Kuidas teie võite kahelda, et Jumal tahab teid õnnistada? Mõtelge Tema suurele armastavale südamele; kaalutlege Kristuse kannatuste tegude päästmiseks; tuletage meelde Püha Vaimu väljavalamist erilisel põhjusel, ärkamise saamiseks. Ma olen kindel, teie võite olla julged, et Jumal ja Püha Vaim tahavad tulla teie juurde.

Agas kui teie siiski kahtlete ärkamise võimaluses teie korpuses, kasvatage oma usku tegevamaks ja teie tähelepanu kasvab lugedes Jumala häädust teie seltsiliste vastu teistes kohtades. Kui sageli on minu süda liigutatud ja mu lootus täidetud tulega mõõdnud päevil, lugedes Püha Vaimu väljavalamist ja aulistest tagajärjedest, mis on sellele järgnenud mitmesugustes maailmajagudes. See vaimustagu ka teid, seltsilised, lugedes „Sõjahüüsus“ halleuua sündmustest meie ridades.

William Booth.

LINDA Täht oli parajasti saanud oma koolitunnistuse, ja temal olid parimad tagajärjed koolis; kuid ta polnud õnnelik selle üle.

„Asi on ainult selles, et teised tütarlapsed ei salli mind, ema,” vastas ta ema küsimusele, milles on tema meeleolu põhjus. „Mina teen alati edusama ja õpin usinasti, kuid ükski tüdruk ei näi rõõmustavat selle üle. Kui minu nimi välja hüüti, ei plaksutanud ükski. Aga kui Ellen Maaritsa nimi välja hüüti, ja on üldse esimene kord, mil ta on aunistikus, plaksutatakse nad nii valjult, et vana koolimaja hoone vibises.”

„Võib-olla see oli sellepärast, et see oli esimene kord Ellen Maaritsale,” arvas ema.

„Miks kõik armastavad teda?” mõtles Linda.

MIKS KÕIK ARMASTASID ELLENIT.

„Ei, ema, ma ei mõtle, et sellepärast. Vahetunnis jälgivad teda alati kõik tütarlapsed, ja ma ei saa aru, miks see on nii. Olen teda jälginud, kuid ma ei saa teada tema saladust.”

„Siis jälgi rohkem,” tähendas Linda ema. „Peab ju olema mingi põhjus.”

Nii tahtis Linda põhjust teada saada, ja ta ei arvanud olevat paremat teed kui jalutada ühes Elleniga kooli ja kõnelelda temaga.

„Hei,” hüüdis Linda, kui Ellen ruttas tema poole säravalt silmil. „Läheme täna hommikul üheskoos! Ma tahan sinult midagi küsida. Olen püüdnud avastada, mispärast igauks armastab sind. Ma annaksin paljugi, kui nad armastaksid mind.”

Ellen vaates Lindat imetlusega. „Kuid ma ei tea, et nad seda teevad,” seletas ta. „Pole ialgi varemalt mõelnud sellele,

— ma mõtlen, et ma pole ialgi mõelnud, kas nad armastavad mind, kuid ma tean, et mõtlen nendele.”

„Mina seda ei tee,” ütles Linda. „Mul on liig palju tegemist.”

„Olen mרגanud, et sul on alati tegemist,” vastas Ellen. „Ialgi pole sul aega vahetunnis mängida, eks ole?”

Parajasti tuli Liise Terz nurga tagant. „Ma soovin, et leiaksin kedagi enne kooliaega, kes lahendaks selle viimase ülesande,” ütles ta, vaadates mõlemale tütarlapsele. „Olen end püüdnud nii palju sellega ja ei tea, mida teha.”

„On juba liig hilja avada siin oma raamatuid, me jääme kooli hiljaks,” algas Linda Täht, kuid Ellen Maarits oli tegev ega ei pannud neid tähele kõndides.

„Mõlesin mõnda aega selle ülesande kallal,” ütles Ellen, „ja ma olen rõõmus, et see on

lahendatud. Siin, Liise, vaata sellele, kõik on välja töötatud — võib-olla sa saad aru, kui jutustan sulle, kuidas ma seda tegin.”

Kaks tütarlast laskusid kohe ülesand juurde ja olid täiesti unustanud Linda, kes käis vaikselt nende kõrval. Siin oli võimalus, mida ta ei mרגanud, kuna Ellen oli haaranud selle kohe.

Õhtul, kui Linda saabus koju, ütles ta emale: „Olen välja uurinud Ellen Maaritsa saladuse. Ta ei tea, mida see on temale, sest ta ei mõtle ialgi endale. Kuid nüüd mina tean seda ega unusta ialgi.”

„Ma mõtlen, et ma tean, mis see on,” vastas ema, „kuid tahaksin, et räägiksid mulle ise.”

„Hää, ma mõtlen, see on sellepärast, et Ellen Maarits aitab igahüüti nii palju kui aega võimalik. Ma pole ial sellele mõelnud, kuid ma tean, et see on saladus, miks teda kõik armastavad ja temast lugu peavad, eks ole?”

„Jah, see on nii, Linda, ja sina pead jälgima tema eeskujule.”

„Aga kas siis kõik lapsed armastavad mind nagu nüüd Ellen Maaritsat?”

„Ära mõtle sellele. Andu kogu oma südamega. Ära küsi midagi tagasi. Seda pannakse tähele.”

Ossanda käsi ei ole lühike aitamiseks.

LEIDA käis alevitännaval. Tema nägu kandis sisemise rahunutuse jälgi ning ta kõndis aeglaselt edasi-tagasi rahvalt. Mis tegi teda tüna õhtul tütuks? Ta ei teadnud seda. Ta ei sõõnud tüna õhtul üldse, vaid läks välja hingama natuke vest ähku enne magamaminekut. Aga õh kui kole, et viimasadu ei lõppenud. Oli juba sadanud terve päeva jooksul. Ta tõmbas oma paljutukrae kõrgele kõrvust saadik.

Mispärast oli Leida nii rahutu? Jah, ta käis eelmise õhtul Päästearmees, kus Jumal rääkis eriliselt tema hingele. Aga ta ei olnud sõnakülvelik tema häälele ja jooksis uksest välja. Ta kartis. Kartis, et keegi tuleb ja räägib temaga. — Aga kus ta pidi kartma sellepärast, et saada päästetud? Oh, kui tema võiks olla sama õnnelik kui sõdurid, kes tunnustasid eile õhtul! Vest kui vaadata tõsiselt tema hingesse, siis otsis ta ju õnne. Aga kus seda leida? Ta tundis, et maailma rõõm ei suutnud rahuldada teda täielikult. Kuid temale ei meeldinud ju ka saada usklikuks. Ta oli veel noor — alles 18-aastane. Ta oli vast alanud oma elu. Ei, nüüd tahtis

ta tõesti maitseda elu ja lõbuseda sel ajal kui ta võis.

Aga üks lause ei lahkunud temast terve päeva jooksul: Mispärast Jumal ei võinud anda temale rahu? Tema hääl kostis alaliselt tema südames: „Kas ka sina ei taha jälgida mind?”

Mitu korda tahtis ta unustada selle küsimuse, kuid see kerks uuesti.

Mis see oli? Ta kuulis muusikat. Kus kohalt see tuli?

Välja kistuna oma mõtetest, nägi ta, et ta oli vastu oma tahtmist teadmatult läinud Päästearmeesse juurde. Kas ta pidi minema sisse või ei? Ja ta võis ju leida natuke varju halva ilma eest. Ta avas ukse ja läks sisse. Ei olnud väga palju inimesi halva ilma tõttu. Leida istus tagumisele pingile. Muusika lõppes, tunnustuse aeg oli möödunud ja adjutant astus ette kuulutama.

Ta pidas haarava kõne kirjakoha üle: „Kes minu juurde tuleb, seda ei taha ma mitte välja lükata.”

Kõne jättis suure mõju Leidale — näis, nagu kõik mis öeldud, oleks öeldud ainult temale. Ta nägi iseenamast uues valguses, kui

vaene, patune ja vilets inimene. Ta oli nii rahutu, ja ta peaaegu ei julemud vaadata üles, kartes, et keegi märkab teda ja tema hingevõitlust. Aga oli keegi, kes nägi. — Suur Jumal nägi tema võitlust ja andis sellest teada adjutandile. Leida otsustas lahkuda saalist, aga keegi pani just sel silmapilgul oma käe ta õlale. Tema piisarsilmad kohtusid adjutandi lahkkeid sõnu:

„Kas olete päästetud?”

Ta ei võinud vastata küsimusele. Ainult nõrk rahunutuse pööga. Adjutant kutsus teda Jeesuse juurde just nii nagu tema on, ja Leida ei suutnud enam vastu panna.

Nahkts valju häälega alandus ta kahetsuspingil. Ja sääl kohtas ta Jumalaga. Sääl tal oli rist, millest kinni haaratas. Sääl muutus tema väikeseks, aga Jeesus suureks. Sääl ta võis vabaneda koormast, ja Jeesus süütas valguse tema südames. Ja kui ta üles tõusis, oli tema südames sügav rahu. Õnnelikum kui kunagi ennem ta võis minna koosolekult koju. Sel õhtul tuli uus testament välja kiristupõhjalts, ta luges säält mõned salmid, alandas oma põlved ja palus oma õhtupalve.

Tüna on Leida õnnelik päästetud, ja soovib teinuda Teda, kes viis teda nii imeliselt pimedusest valgusesse.

Keda Jumal armastab?

MISSUGUST Jätki inimesi Jumal armastab?” küsis kooliõpetaja lastelt. Kümme kätt kerksid korraga üles. Kõik tahtsid vastata.

„Häid inimesi, koolihärra!”

„Kas sa loeksid Rooma 3:12 salmi viimase lause.”

„Ei ole seda, kes häid teeb, ei ole ihtainsatki.”

„Vaata, Jumal poleks kedagi armastanud, kui ta ainult armastaks häid inimesi.”

Poisid olid kohmetud, ega teadnud, mida öelda.

„Järgmine pois lugegu Rooma 5:8.”

„Aga Jumal imetab oma armastust meie vastu, et Kristus meie eest on surunud, kui meie alles patused olime,” seis selles salmis.

„Keda Jumal armastab?”

„Patuseid!” kostis kiire vastus, kui imeline tõde sai selgeks poistele.

„Patune” on sinu nimi. Jumal on armastanud patuseid, vaatama nende patu suurusele. Ta andis oma poja patuste päästjaks. Ta päästab patuseid nende pattudest ja hoiab neid hukkamõistmises eest.

On Ta ka siin päästnud?

„Kalevipoeg“ tõi 17. mail teiste reisijate hulgas Tallinna sadamasse ka komandör Richi, kes laeva juures sai tervituse osaliseks Eesti salvatsioonistide poolt. Komandör oli sunnitud terve päev viibima Tallinnas, sest rong Riiga, kus tuli pidamisele Läti aastakongress, läks alles öösel. Päeva tarvitas komandör kirjavahetuseks ohvitseri ruumis Tallinna I-ses korpuses.

Kui Tallinnas oli päikesepaiste ja mängivad lapsed ohvitseri korteris, kelle vastu komandöril jäi järele huvi, oli Riias täieline vihmamasa du ja revolutsioon. Meie rongikäigud keelati. Olime tänuulikud, et võisime pidada koosolekuid siseruumis. Ja kord, enne koosoleku algust tuli sõdurite patrull sisse ja oma suures armastuses Läti julgeoleku vastu andis käsu ruumi tühjendamiseks. Nagu selgus, olid sõdurid valesti aru saanud neile antud korraldusest. Koosolek peeti siiski. Auline ja õnnistatud vaim hingas terve kongressi üle. Jumal tarvitas komandöri imelisel kombel. Üldlaidud olid tähelepanuvääriliselt hääd. Soome staabiorkester tapten Clauseni osaval juhatusel oli suureks kasuks koosolekuil. Huvi kasvas iga päevaga ja tõusis haripunktile kongressi viimasel koosolekul. Komandör kõneles Jeesusest. See polnud vormikristluse ega usulise kõne Jeesus. See oli Kristus piibli lehekülgedelt, kannatuse higiga, verepisaratega ja ristiga. Järelekoosolek oli auline aeg. Paljud andusid täiesti Kristusele.

Oli teatud, et mitmed salvatsioonistid Leedust pidid saabuma kongressile. Meemelis Leedus on Arcee korpus, mis üli 40 a. vana ja mis linna kuulumise ajal Saksamaale allus ka Berliini pääkorterile. Nüüd polnud neil kü-

Kongressid Eestis ja Lätis.

Komandör Rich juhatab. Aulised koosolekud. Juubel päästetute keskel. Evangeelium mitmes keeles. Hinged armutrooni ees.

laskäike kolme aasta keskes, ja sellepärast oli neile rõõm, kui võisid kohata hingesusulasi. Nad saabusid aga autoõnnetuse tõttu kongressile alles lõpulaulu ajal. Nende pärast pikendati koosoleku tunni võrra. Komandör kõneles tõigi läbi neljas keeles — läti keeles rahvale, saksa keeles Meemeli salvatsioonistidele ja rootsi ning soome keeles Soome staabiorkestrile. Oli tõeliselt rahvusvaheline lõpp, nähtav tunnustus Arcee rahvusvahelisest iseloomust. Teisipäeval ja osalt kesknädalal kõneles komandör koosolekuil ohvitseridele. Kuigi osavõtjaid oli vähe — paarkümmend elukogemustega kui ka noori ohvitseri, oli see siiski, tund, mida ei saa unustada.

Neljapäeva hommikul saabus Riia rong Tallinna jaama, kus

kõik Eesti päästeohvitserid, 14 isikut, tervitasid komandöri, kes ühes major Lockyeriga pärast lõppenud kongressi Riias tuli juhatama Eesti salvatsioonistide kongressi. Esimesel päeval peeti ohvitseride koosolekuil, teisel päeval koosolekut sõduritele ja koduühingu liigetele. Koosolek oli auline. Enne laupäevast tervituskoosolekut oli rongikäik turuplatsilt kõlava muusikaga ja lehvivate lippudega. Pühapäevane pühitusskoosolek oli armastund. Paljud pühendasid endid uuesti Issandale. Pärastlõunat peeti meie otunde kohaselt hülgav rongikäik. Kaks muusikakoori mängisid. Suur rahvahulk jälgis salvatsioonistide rongi Kadriorgu vabahooskoosoleku. Pühapäeva õhtul oli avar saal rahvast täis. Jumal tarvitas oma laseid vägevasti.

Kapten J. Salminen,

kes töötas mõnda aega Eestis, määrati oma kodumaale tagasi.

Hinged tulid kahetsuspingile. Päästesõdurid juubeldasid. Pühapäeva õhtune koosolek oli viimane komandöriga. Lõpp kujunes eriliseks lahkumise väljenduseks. Tallinna I. korpuse juhataja väljendas eesti salvatsioonistide tänu komandörile, ühtlasi palus teda edasi anda Rootsi Päästearmeele Eesti väikeste päästehulga soojad sõsartervitusused. Komandör pöördus südamliku kõnega salvatsioonistide poole. Ka sellel koosolekul tarvitati mitmesuguseid keeli, kuid siis kõlas ühine koor, mis on samasugune igas keeles: „Hallelujat! Hallelujat!“ See oli nagu suur vastukaia suurele hallelujale, mis kostab trooni ees ja mida laulavad kõik rahvad, suguharud ja keeled.

Järgmisel hommikul jerkelt õhku lennuk Ülemiste järvel. Teraskind sätas pääkeses, sirutas tiibu lennukis üle mere ja tema saledalt kehalt nriress vett maha nagu hiilgavaid pärlid. Selle sõiduga läks kaasa komandör Rich. Töökohustused ja ülesanded ootasid teda Stokholmis. Majoril ja adjutantil, kes saatsid komandöri ja nüüd vaatasid lennuki lahkumisel temale järele, oli südames tunne millegi puudumisest.

RAGNAR AHLBERG,
Tallinna I.

„Sõjahüüü“ võitlejate nimestik.
Nr. 58 — Mai 1934.

Ohvitserid:

Ltn. V. Muul 50, ltn. K. Bernadt 50 eks.

Allohvitserid ja sõdurid:

Sõd. J. Deubner 60, envoi L. Bakul 35, nekr. A. Kruse 30, sõd. M. Ernits 27, seers. F. Leemann 25, seers. E. Vikmann 25, seers. L. Rattik 25 eks.

Kui oled mures ja vajad troosti, poolehoidu või palvet võimalises edasimeelikus, kõnele igale Päästearmee ohvitserile või kirjuta selles asjas „Abiandvale Kääle“, diviisi komandörile, Kenina iela 32—3-a, Riiga, Latvia. Me tahame aidata sind.

Observer.

Uued ohvitserid Eestis.

Asuvad tööväljale Tallinnas ja Tartus.

Reedel, 11. mail võisid Päästearmee seltsilised Tallinnas tervitada uusi ohvitseri Soomest kadetikoolist. Laeva saabudes sadamasse oldi rõõmsad nähes kapit. Bleei, naisleitnant Panso't ja Tenneni, kellega kaasas oli kolmas meesleitnant. Paljud ootasid tagasi tulevat seltsilist Padarit; kuid nagu selgus, jäi ltn. Padar veel mõneks ajaks Soome tutvuma Päästearmee tööga selle maal. Tema asemele tuli Eestisse samast Helsingi kadetikoolist leitnant Heinonen, keda tervitati ühes teistega. Sadamas võeti vastu uusi ohvitseri kiiduavaldustega.

Õhtul peeti I korpuse ruumes uute ohvitseride tervituskoosolekut, mida juhatas diviisi komandör major A. Lockyer Riias. Tema tõlgiks oli palutud õ. Tabea Korjus, kes sellena tegutses ka kongressi ja staabiorkestri koosolekutel. Sellel koosolekul andsid kapten Blee ja uued ohvitserid oma tunnustusi, milles väljendasid oma kogemusi ja läbielamisi kadetikoolis. Nad on sääl palju juurde õppinud teadmiste poolest, kuid on omanud ka pühituse ja südamepuhute õnnistust, millega võivad seista eelolevas raskest võitluses. Kõikide kõnedest käis läbi see joon — pühitusus ja puhas süda. Leitn. Heinonen lau-

lis soomekeelse laulu ja andis oma tunnustuse samuti soome keeles, mida tõlkis ltn. Panso, kes on kadetikoolis hästi ära õppinud soome keele. Vaimustav kuulajatele oli ohvitseride ühine laul, milles kujutatakse päästmise tööd üle terve Eesti.

Major Lockyer oma lõpukõnes kõneles uutele ohvitseriseltsilistele Josua I. põhjal raskustest ja võitlustest, millega nad tulevikus kohtavad, kuid ühtlasi ka Jumala töotusest, mida Ta andis Josuale. Nagu Josua peavad uued ohvitserid olema tugevad ja vahvad, kinni hoides Jumalast ja Tema sõnast. Viimaks õnnistati ohvitserid vere- ja tullelupi all tööle Eesti võitlusväljal. Koosoleku lõpp oli haarav, sest Eesti päästetägi oli saanud juurde uut jõudu võitlemiseks saatana ja kurjuse vastu.

Järgmisel hommikul sõitsid noored leitnandid, eesotsas kapten Bleeisiga Tartu, kus juhata sid koosolekuid. Selle järele olid nad järgneval nädalal jälle Tallinnas, kus mõlemas korpuses juhata sid terve rea õnnistatud koosolekuid, enne endi äramine mist uutele töökohtadele. Need olid hääd võimalused tegelikuks tööks Päästearmee väljal.

ÜLESKUTSE.

Kutsutakse üles iga juhtivat ohvitseri, et nad saavutaksid rohkem võit lejaid

„SÕJAHÜÜÜ“
LEVTAMI-SEKS.

Kui nad tulevad sinu juurde ja paluvad sind võtta osa lehe müümisest, siis

ÄRA PÕIKLE VASTU, ja kui nad ei tule su juurde, siis mine ise nende juurde ja paku ennast teennistusse.

MEIE TANAME KÕIKI SELTSLISI,

kes on aidanud kaasa nii truult möödunud ajal, kui meie tahaksime, et igas korpuses läheks sõda veel paremini edasi.

LAULUD.

1.

1. See, kes tunneb Jeesust, imeväge näeb, Rängemates võitlusteski võitjaks jääb. Töötused Ta sõnas — kaljust kindlamad. Imetähed usu läbi sünnivad.

Võitu, võitu, vere väes on võitu, võitu, võitu. Talle vere sees. Meiega on Jumal, Imejõud on Tema! Sõnakulleiliku saavad võidule.

2. Ära lase sõjas julgust kaduda. Ehk küll pimeduse vägi ähvardab. Isa armu käed hädas aitavad. Imetähed usu läbi sünnivad.

3. Kui ka ristitules usku proovitaks. Kangelane surmani jääb ustavaks. Isa tootus meile seda kinnitab: Imetähed usu läbi sünnivad.

2.

1. Räägi, oh armas Issand, räägi. Sind kuulen ma! Teha Su tahtmist tahan, Issand, mind õpeta! Kui tormidest ma murtud, Su pole hüüan ma — Siis rahu, rõõmu leian, Sa võid mind trööstida.

Räägi nüüd armastuses, Issand, mu vastu Sa! Trööstid mind kurvastuses, tormid kõik vaigista!

Vaata, Su risti ette põrmuse vajun ma, Paranda murtud sõdant, tröösti ja jahuta!

2. Tuhanded häiled hüüavad: Issand, oh hoia mind. Et sin maailma marus kuleks ma ainult Sind. Sa üksi viid mind läbi ja õigest juhatab. Kui Sa mul oled liht, kahju ei karda ma.

3. Kuulasin tihti teisi — kõik nad mind petsid siis. Võideldes hädas, mures, leidsin end unustud. Nüüd tahan risti kanda, okasteed kõndida. Terveit end Sulle anda ja Sinust õpida.

4. Olen kord otsustanud, Issand, Sul elada, Ja sinu pühas jälgis alati astuda, Siruta käe mul, Issand, kui laines vajun ma, Et võin Sul vilja kanda, ainult Sind austada.

3.

1. Üles, veres pestud sõdur, Ära väljalt tagane, Mõök sul olgu võiduke terav, Issanda eest võitleme.

Saatan peab meid ikka kartma, Kus me ilal viibime, Minnes Jeesusega ühes, Viimaks saame võidule.

2. Jumal vaatab meie pääle Ulevalt, kus taevatroon. Tema on See, kes meid käseb Võtta rist ja võita kroon.

3. Üles, edasi kõik teeme Temale, kes surnd me eest. Vaenlast võites julgelt läeme Läbi hädaohutest.

4.

1. Me Jumal on meil varjupaik, Mis tormi ajal seisma jääb. Ta annab armust meile kõik, Mis kõrbeteel meil tarvis läeb.

Jah Jeesus on me kalju siin kõrbemaal, Siin kõrbemaal, siin kõrbemaal. Jah Jeesus on me kalju siin kõrbemaal, Mis igavesti seisma jääb.

2. Ta kõnnib ise meie ees, Meid õõl kui päeval juhatab. Jehoova koga õuedes Me kartlik süda rahu saab.

3. Kui torm ja lained möllavad Ja hädaoht meid hirmutab, Kui mured suureks lähevad, See kaljukindlat seisma jääb.

4. Me kalju alus Jeesuke. Su pääle toetame end, Ja seda kindlalt loodame, Et rahuranda kannad meid.

5.

1. Vaata, patune, valgus auline Särab ristist vastu sul. Kui Ta kannatas, voolas risti päält Veri, mis meid puhtaks teeb.

∴ Tule sa ∴ Jeesus seisab kutsudes. Sinu pärast Ta raskelt kannatas. Siiski võtab Ta vastu sind.

2. Õsel pimedas palus haledalt: „Sündku Isa tahtmine!“ Tema pale pääl verehigi sääl Nõretas Getsemannes.

3. Jeesus seisab nüüd raskelt haavades. Kuule, Tema kutsub sind: „Hing! — end andsin ma sinu pärast ka, Anna südant praegu sa!“

4. Tule rutates, palu südamest, Oma patud tunnista. Tema jalge ees hingest paludes Leiad andeksandmist sa.

6.

1. Kui Jeesu risti all nutsin ma Paludes: Issand, oh halasta, Mind oma rinnale tõmbab Ta, Au Ta nimele!

∴ Au Ta nimele! ∴ Mind oma rinnale tõmbas Ta. Au Ta nimele!

2. Kolgata veri on päästnud mind, Rõõmu ja rahu nüüd tunneb hing, Jumal on lapsed ka võtnud mind, Au Ta nimele!

3. See vereallik mind puhastab, Pattudest täiesti vabastab, Ta armust alati kallalt saab, Au Ta nimele!

7.

1. Üles, vennad, võitlusele, Tõstke lippu rõõmsasti! Meie pääl, Kristus ise, Viib meid võidust võidule.

Kristus on meid patust päästnud. Tema sees meil ühendus, Põrgu võimust on Ta murdnud, Tema läbi võidan ma. ∴ Päästja läbi võidan ma. ∴ Põrgu võimust on Ta murdnud, Näid Ta läbi võitja ma.

2. Vaatke, kuidas vennad vaprast Meie eel on võidelnud, Ei nad lahkund armast sõbrast, On Ta jälgis astunud.

3. Vennad, ärge kartke vaenlast, Eluvürst käib meie eel; Juba punab koit nii armsast, Kuldne hommik varsti käes.

4. Taevas, vaikises õnnelmas Oma kallist Päästjat näed, Võidukroon

sääl on sul valmis, Sinna igavesti jääd.

8.

I. M. (uus) 498.

1. Lunastaja haavadest, kästist, ja-lust, külje seest Voolas kõige ilma eest süta veri. On su hing sääl puhastud, patukõitest vabastud. Oled õnnis, päästetud vere läbi?

Vere läbi, vere läbi, On su hing sääl puhastud, Patukõitest vabastud? Vere läbi, vere läbi, Oled õnnis, päästetud vere läbi?

2. Kui sul hirmsad patud, süüd koormavad su südant nüüd, Andeksandmist leiada võid Talle veres. Patud veripunnased, hingehaavad verised, Puhtaks, terveks saavad need Talle veres.

3. „Peigmees saab pea ilmuma!“ kõlab sõnum väega, On su pulmariided ka pestud veres? Seisad Tema seadmises, käid sa alanduse teed, Võidad järjest Vaimu väes, pestud veres?

4. Kiitus, tänu igavest Jeesusele vere eest, Mis meid päästnud surma käest, kiitus, tänu! Kui kord lõpeb valtee, taevas parrim laulame, Vere eest me täname, kiitus, tänu!

9.

I. M. (uus) 348.

1. Kõik patused, tulge, on Jeesuse hüüd. Täit vabadust, päästmist Ta tootab nüüd. Seis ärگاهe, orjad, kes magate veel, Kui usute, valgus ja au on siis eel.

Jah, Juuda soo lövi ees murdub kõik ahel, Ta uuesti võite toob alati meil!

2. On maailm te vastu ja saatana väed, Kes hõlvad kinni kõik meeled ja käed; Kuid Jeesus, te Päästja, kes võitles te eest, Küll Temaga pääsete võitluse seest.

3. Küll äge on võitlus siin murede maal, Kuid taevas teid ootamas auline saal. Sääl valmis ju kuningriik, kullane kroon. Ning võidupärg võitlase, Issanda troon.

KOORID.

1. ∴ Sul' Sul', Sulle ma jään ∴ Sul', kui ma elan Ja Sul' kui ka suren; Mu Issand, Sulle jäään.

2. Mina rändasin kaugeel kõrve-teel, Kaugeal maal, tühjal maal, Kuid Jeesus otsis mind armuga: Oh See päev, õnnis päev!

3. ∴ Tõotes Su eest ∴ Alati, ustavalt, tõsiselt Tõotes Su eest. 4. Mul on nii vähe anda Sull, See eest, et Sina oled mul. Mul on nii vähe anda Sull', Kuid kõik seda võta nüüd.

5. ∴ Ilus Jeesus ∴: Päril, kuu ostitud, oled Sa mul. ∴: Ilus Jeesus ∴: Rõõmuga hõisates terytvan Sind!

6. Auline Päästja, auline Vend; Lõpmata arm — nii piiramata. Auline kodu valmistud meil — Imede ime — kord olen sääl.

7. Ta on mul, Ta on mul, Armastab, otsib mind, Lelab mind, kannab mind armuga.

8. ∴: Teha kuid tahad Sa, ∴: Ülevaht rõõm maailmas mul On teha kuid tahad Sa.

9. ∴: On sul meeles ∴: Kõik, mis Jeesus su eest kannatas ∴: On sul meeles ∴: Kuis Ta auri risti puul?

10. Kuigi tee täis ohakaid, ikka mõtelge: Päästja liigi alati, jõudu annab meil. Ehk küll saatat hirmutab, meie mottoks jääb: „Meil võit, meil võit, nüüd sõtta!“

11. Oh, kuis minu süda hüüab: „Halleluuja!“ Võidurõõmus hüüd, Jumalale nüüd. Oh, kuis minu süda hüüab: „Halleluuja!“ Kui ma näen üht hinge risti all.

12. ∴: Oma Juhil nägu igas tormis näen, ∴: Kuigi lained möllavad, Rahu minu hinges jääb. Oma Juhil nägu igas tormis näen.

13. ∴: Minu hinges kõlul rõõmu-laul ∴: Armastuse rõõmulaul.

14. Jumal, saada sa meil üks äratu-saeg, Las' see alata minuga.

Mõõga ja kilbi brigaad.

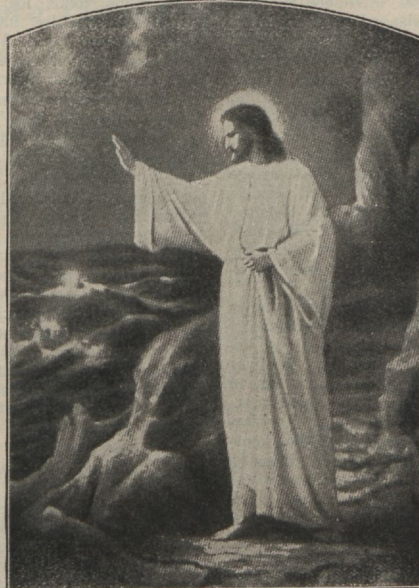
Piiblitekstid juunis.

Õpet. sõnad.	R. 15. 6:22—32
R. 1. 27:10—18	L. 16. 6:33—40
L. 2. 27:19—27	P. 17. 7: 1—12
P. 3. 28: 1—9	E. 18. 7:13—22
E. 4. 28:10—18	T. 19. 13: 8—16
T. 5. 28:19—28	K. 20. 13:17—25
Kohtumõist-jate r.	N. 21. 14: 1—9
K. 6. 1: 1— 8	R. 22. 15:10—20
12—15	L. 23. 16: 4—14
N. 7. 2:11—23	P. 24. 16:15—22
R. 8. 4: 1—12	E. 25. 16:23—31
L. 9. 4:13—24	Ruti r.
P. 10. 5: 1—11	T. 26. 1: 1—10
E. 11. 5:12—22	K. 27. 1:14—22
T. 12. 5:23—31	N. 28. 2: 1—14
K. 13. 6: 1—10	R. 29. 2:15—23
N. 14. 6:11—21	L. 30. 4: 1—10
	14—17

Palveained.

- Juuni 3. Schweitsi ja Itaalia.
 „ 10. Joomise ja mürkide orjad.
 „ 17. Läti, Eesti ja Tschehhoslovakkia.
 „ 24. Armeed ajakirjad ja kirjandus.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord kuus. Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, ¼ a. 1.10 kr. Üksiknumbr 15 snt. Vastutav toimetaja: erool L. Bakul. Väljaandja: Päästearmee. O.-ü. „Vaba Maa“ trükk.

Jeesus vaigistab tormilaineid.

Ta võib tuua rahu sinugi elumerele.